

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi február hó 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A társtettesként elkövetett zsarolás büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. szeptember 28. napján kelt 4.Bf.15/2015/16. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott tekintetében megváltoztatja a következők szerint:

A szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A feltételes szabadságra bocsátásról és az előzetes fogvatartás beszámításáról szóló rendelkezések a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkoznak.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A vádlott új lakcíme ... szám.

I n d o k o l á s :

II. r. vádlottat a Füzesabonyi Járásbíróság 2014. szeptember 17. napján kihirdetett 2.B.172/2010/67. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 367. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett zsarolás büntette kísérletében, s ezért őt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította továbbá, hogy a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, az ellen II. r. vádlott védője jelentett be fellebbezést felmentésért.

Az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. szeptember 28. napján kihirdetett 4.Bf.15/2015/16. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, II. r. vádlottat 1 rb. társtettesként elkövetett zsarolás büntettének kísérlete (Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont) vádjá alól felmentette, a vele szemben kiszabott börtön fokozatú szabadságvesztést a

halmazati büntetésre történő utalás mellőzésével 2 (kettő) évre, míg a mellékbüntetés mértékét 3 (három) évre enyhítette.

Az ügyész a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vette, az ellen a II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért - próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében - jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában indítványozta, hogy „II. r. vádlott tekintetében az ítélőtábla a 2012. évi C. törvény anyagi jogi rendelkezései helyett az 1978. évi IV. törvény anyagi jogi rendelkezéseit alkalmazza, ez által a terhére megállapított 1 rb. társtettesként elkövetett zsarolás büntetnének kísérletét az 1978. évi IV. törvény 323. § (1) bekezdésében meghatározott, de a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette kísérletének jelölje meg. Mellőzze a vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetését, ugyanakkor a kiszabott 2 évi börtönbüntetést (a Btk. 43. § a/ pontja), a Btk. 89. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függeszse fel maximális időtartamra. Az előzetes fogvatartás beszámításának jogszabályhelyét is az 1978. évi IV. törvény 99. § (1) bekezdésében jelölje meg, továbbá mellőzze a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezést. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.”.

Az ítélőtábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a védői fellebbezés a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét, melyre figyelemmel az ítélőtábla a fellebbezés elbírálására a Be. 393-394. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött. A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezését, míg a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírálta abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e (Be. 387. § (1) bekezdés). Mivel II. r. vádlottat érintő másodfokú bíróság által hozott felmentő ítéleti rendelkezés ellen fellebbezés bejelentésére nem került sor, ezért ezen másodfokon jogerős felmentő rendelkezésre az ítélőtábla felülbírálata nem terjedt ki.

Az ítélőtábla a felülbírálata során megállapította egyrészt, hogy az eljáró bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatták le a büntetőeljárást, másrészt, hogy a másodfokú ítélet mindenben megalapozott.

II. r. vádlott védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezésében új tény, illetve új bizonyítékot nem jelölt meg, az kizárólag a bíróságok mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethetett, ugyanis a már mérlegelt bizonyítékoknak az ítélőtábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 388. § (1) bekezdés).

A cselekmény jogi minősítése körében kifejtettekkel az ítélőtábla maradéktalanul egyetért.

Itt tér ki az ítélőtábla arra, hogy a Btk. 2. §-a alkalmazása körében az eljáró bíróságok álláspontját osztja. A középértékes büntetéskiszabás 2012. évi C. törvényben írt követelménye - a súlyosítási tilalom folytán - a harmadfokú bíróságon már nem érvényesülhet, s a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb volta viszont - még a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetében is - II. r. vádlottra kedvezőbb elbírálást eredményez.

A másodfokú bíróság a bűnösségi kör szűkülését szem előtt tartva enyhítette II. r. vádlott fő- valamint mellékbüntetésének a mértékét. II. r. vádlott büntetlen előéletű, 2 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A bűncselekményének, mely kísérleti szakban maradt, s azt a sértett megbocsátotta, elkövetése és elbírálása között közel 6 év telt el. Konkrét tevékenysége során vádlott-társát csitította, s a helyszín elhagyására is felszólította. Mindezen körülmények indokolják a Btk. 82. § (2) bekezdés c/ pontjának - enyhítő szakasz - valamint a Btk. 85. §-ának az alkalmazását is. Az ítélőtábla ezért II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének a tartamát 1 év 6 hónapra enyhítette, továbbá mivel alappal feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, annak végrehajtását - a közügyektől eltiltás mellékbüntetés értelemszerű mellőzésével - 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Ezen utóbbi rendelkezésből következik, hogy az előzetes fogvatartás beszámítása és a feltételes szabadságról szóló rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozik.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (1) bekezdése alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Végül rögzítette az ítélőtábla II. r. vádlott jelenlegi lakcímét is.

Debrecen, 2016. évi február hó 23. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila a tanács tagja

Záradék:

Az Egri Törvényszék 15.B.15/2015/16. számú ítélete az ítélőtábla ítéletében írt változtatásokkal II. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2016. évi február hó 23. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.